

THIRD SUNDAY OF THE GREAT FAST
VENERATION OF THE HOLY CROSS

Icon of the Veneration of the Holy Cross

March 11, 2012

THIRD SUNDAY OF THE GREAT FAST;

VENERATION OF THE PRECIOUS AND LIFE GIVING CROSS;

OUR HOLY FATHER SOPHRONIUS, PATRIARCH OF JERUSALEM

Tone 6

SCHEDULE OF SERVICES FOR THE WEEK OF MARCH 12 – MARCH 18

WEDNESDAY, MARCH 14 – MID-LENT; OUR VENERABLE FATHER BENEDICT OF NURSIA

6:30 PM – Liturgy of the Presanctified Gifts Special Intention

FRIDAY, MARCH 16 – THE HOLY MARTYRS SABINAS AND PAPAS

9:30 AM – Liturgy of the Presanctified Gifts Special Intention

SATURDAY, MARCH 17 – 4TH ALL SOULS SATURDAY; OUR VENERABLE FATHER ALEXIS, THE MAN OF GOD; PATRICK, THE ENLIGHTENER OF IRELAND

9:30 AM – Divine Liturgy & Panakhyda

6:00 PM – Great Vespers

SUNDAY, MARCH 18 – THIRD SUNDAY OF THE GREAT FAST; VENERATION OF THE PRECIOUS AND LIFE GIVING CROSS; OUR HOLY FATHER SOPHRONIUS, PATRIARCH OF JERUSALEM

9:30 AM – Divine Liturgy For All Parishioners

4TH ALL SOULS SATURDAY

On Saturday, March 17th will be Third All Souls Saturday. There will be a Divine Liturgy at 9:30 AM for all our beloved departed followed by a Panakhyda. If you haven't already done so, please write the names of all those you wish to be remembered and place in the basket in the back of the church.

Cards for sale

Easter Cards, and various other greeting cards are available for sale in the church hall following each Divine Liturgy. See Mary Kitt to purchase.

Lenten Services at

Holy Angels Byzantine Church

During the Great Fast, Holy Angels celebrates a Morning Service with Communion each Wednesday at 10:00 AM. On Fridays, the Presanctified Liturgy is celebrated at 7:00 PM. Holy Angels is located at 2235 Galahad Road San Diego, CA 92123-3931

Sunday offering for March 4

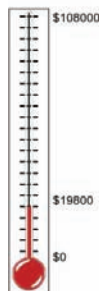
Amount	Number
\$10.00	2
\$15.00	2
\$20.00	1
\$25.00	2
\$40.00	2
\$42.00	(loose)
\$50.00	4
\$75.00	1
\$100.00	2
\$200.00	1
<hr/>	<hr/>
\$867.00	17

Parishioner Total: 867.00

Average / parish household (39): \$22.23

Weekly Stewardship Goal: \$2125.00

Shortfall: **-\$1258.00**

Stewardship Pledges

Pledges received: 9

***It is impossible to plan
any sort of budget until all
pledge forms are turned in.***

**Пастирське послання Блаженнішого Святослава
до вірних Української Греко-Католицької Церкви на Великий піст
«Покайтесь, бо Небесне Царство близько!» Мт. 4, 17**

Дорогі у Христі!

Цими словами нашого Божественного Спасителя закликає сьогодні Христова Церква кожного з нас розпочати благословенний час Великого посту. Назва цього посту – «Великий» – не випадкова: вона зумовлена тими Божими дарами і плодами для нашого духовного життя, які можемо здобути в цей час, якщо гідно його проживемо. Велич цього часу визначається також глибиною духовної переміни нашої особи і нашого життя, яка буде наслідком зустрічі з милосердним і люблячим Небесним Отцем.

Тож як гідно прожити цей період, щоб перемінити і збагатити своє життя? Передусім, дорогі в Христі, потрібно пам'ятати, що дотримуватися посту не означає лише обмежити себе в їжі та розвагах. Постити – це насамперед стримуватися від гріха, від злих звичок і пристрастей. Це також відкинення байдужості, злих помислів та егоїзму. Великий піст – це запрошення, скероване до кожного з нас, зраних гріхами, обтяжених немочами та виснажених щоденними клопотами, кинутися в Господні обійми.

Святі отці та духовні вчителі Церкви, закликаючи християн гідно прожити піст, називали його часом духовного пробудження і оновлення людини, порівнювали з духовною весною, під час якої в наших душах пробуджується божественне життя: «...Коли закінчується зима і починаємо зближатися до весняного тепла, тоді мореплавець знову виводить свій човен у море, вояк чистить зброю та тренує свого коня до боротьби, селянин вигострює свій реманент, а подорожній, відчувши приплив сил, підперезується та пускається в дорогу... Подібно і ми в цей час приходу духовної весни налаштуймо свою духовну зброю, як солдати, нагострімо своє знаряддя, як землероби, та, як справжні керманічі, берімо в руки човен свого духу, щоб бути готовими вистояти перед навалами хвиль безглузких пристрастей, та, як паломники, що прямують до небесної батьківщини, розпочинаймо звершення духовної мандрівки» (св. Іван Золотоустий, Слово до антіохійського люду, 3).

Великий піст є особливим часом покаяння та покути. Подібно як в природі звичною ознакою початку весни є пробудження всього створіння до нового життя, так людська душа через покаяння та покуту оживає і, будучи зігрітою теплом Божого милосердя та любові, визволяється від змертвілого заціпеніння і видає паростки нового життя у Святому Дусі. Хто щиро визнає свої провини у святому таїнстві Покаяння, той відчує благодатну дію тепла Божої любові, яке оживляє. І подібно як весна перемагає зиму, так і сила Господнього прощення перемагає в нас страх, неміч і зневіру, доводячи, що Божественна любов сильніша за наш гріх і що немає такої сили зла, яка б змогла протистояти спасенному милосердю Небесного Отця. Ось чому в покаянному пориві пророк Давид співає Господеві: «Хай твоє милосердя зійде на мене, і я буду жити, бо закон твій – моя вірада» (Пс. 117, 77). Відроджена покаянням і покутою та поєднана з Господом у Святому Причастті віруюча людина розквітає Божою красою праведного життя та стає носієм надії для свого оточення і для всього суспільства. Бо так як гріх має руйнівний вплив не лише на грішника, а й на все його оточення, – навернення і покаяння приносить зцілення наших відносин із Богом, ближніми і всім створінням.

Великий піст – це час інтенсивної молитви. Відмовляючись у цей період від розваг, ми одночасно маємо більше уваги присвячувати спілкуванню з Богом: через участь у великопісних Богослужіннях у храмі, а також через тривалішу та більш ревну молитву в родинному колі й на самоті. Не можна оминати увагою практики, яка нещодавно була запроваджена в усій нашій Церкві – читання Божого Слова. Щодня вірні, чи то на самоті, чи в сім'ї, або ж зібрані в молитовні групи при парафії, читають, роздумують та моляться уривками Священного Писання. Так Боже Слово стає для нас духовною поживою і пригадує нам, що «не самим хлібом живе людина, але кожним Словом, яке виходить з уст Божих» (пор. Мт. 4, 4). Гаряче поручаю продовжувати й поширювати цю побожну практику. А для тих, хто ще не почав цього робити, нехай Великий піст стане нагодою почати пізнавати Боже Слово і щоразу більше ним жити.

Необхідною умовою великопісної духовної мандрівки є також діла милосердя. Господь устами пророка Ісаї скеровує до всіх нас особливий заклик, показуючи, в чому полягає справжній піст: «Ось піст, який я люблю: з голодним своїм хлібом поділитись, увести до хати бідних, безпритульних, побачивши нагого, вдягнути його, від брата свого не ховатися» (Іс. 58, 7). Подібно як у природі поява навесні свіжих зелених пагонів виявляє, що рослина є живою, так християнська милостиня є ознакою духовного пробудження людини, її відкритості до Бога і ближнього та переконливим свідченням живої віри, «чинної любов'ю» (пор. Гал. 5, 6). До милостині покликані всі християни, незалежно від достатку чи матеріальної спроможності. Святий Папа Лев Великий навчає, що «ніщо не може перешкодити нам у нашій добротності, якою сповняємо покликання любити Бога та ближнього... Не лише багаті та заможні можуть творити діла милосердя в стосунку до свого ближнього, а й ті, що є бідними та з обмеженими достатками... Милостиня перетворює нерівність у земних благах на рівність в отриманні дарів небесних» (Слово на Чотиридесятницю, 6, 1-2).

Дорогі в Христі! Час Великого посту відкриває нам шлях до неба. Ступімо на нього в душі покаяння, молитви та милостині. Разом пройдемо його, зростаючи в благодаті Святого Духа. Нагадую вам про обов'язок приступити в цей благословенний час до святих таїнств Сповіді та Причастя. Нехай Великий піст дарує нам оновлення духовного життя, пробудження християнської ревності та любові до Бога й ближнього у наших парафіяльних спільнотах та монаших обителях. Благаю в нашого Отця, який «хоче, щоб усі люди спаслися і прийшли до пізнання істини» (1 Тм. 2, 4), аби пригорнув усіх вас до свого милосердного батьківського серця та, простивши ваші провини, силою Святого Духа вчинив вас причасниками слави воскресіння Його Божественного Сина.

Благословення Господнє на вас!

† СВЯТОСЛАВ

Дано в Києві,

при Патріаршому соборі Воскресіння Христового,
у Сиропусну суботу, 25 лютого 2012 року Божого

Pastoral letter of His Beatitude Sviatoslav (Shevchuk)
to the faithful of the Ukrainian Greco-Catholic Church for the Great Fast 2012
«Repent, for the Kingdom of Heaven is at hand!» Mt. 4:17

Beloved in Christ!

With these words of our Divine Savior, the Church of Christ is calling today each and every one of us to commence a blessed time of the Great Fast. The name “Great” of this fast is not accidental: it is caused by those God’s gifts and fruits for our spiritual life, which we can attain during this time, provided we spend it worthily. The greatness of this time is likewise determined by the depth of a spiritual change of our person and our life, which will be the result of the meeting with the merciful and loving Heavenly Father.

Hence, how do we live out this period worthily, so as to transform and enrich our lives? First of all, dear in Christ, we need to remember that fasting does not only mean limiting ourselves in food and entertainment. Fasting is primarily to keep away from sin, from evil habits and passions. It is also a rejection of indifference, evil thoughts and selfishness. Lent is an invitation, addressed to each of us, wounded by sins, encumbered with infirmities and depleted with the daily chores, to surrender ourselves to the Lord’s embrace.

The Fathers and spiritual teachers of the Church, urging Christians to live out the fast worthily, called it a time of spiritual awakening and renewal of man; they compared it with the spiritual spring, during which the divine life awakens in our souls: “...When winter ends and we start coming closer to the spring warmth, a seafarer takes his boat again out into the sea, a soldier cleans his weapons and trains his horse for a fight, a peasant sharpens his tools, a traveler, having felt a surge of strength, girds and embarks on a journey... And so let us also, at this time of the coming of the spiritual spring, similarly fix our spiritual weapons as soldiers, let us sharpen our tools as farmers, and, like the true leaders, let us take into our hands the boat of our spirit so as to be prepared to endure the heaps of the waves of senseless passions and, as the pilgrims heading towards our heavenly homeland, let us begin the fulfillment of our spiritual journey” (St. John Chrysostom, Word to the Antiochian People, 3).

Lent is a special time of repentance and penance. Just as in nature, a normal sign of an early spring is the awakening of all creatures to a new life, similarly the human soul, through repentance and penance, comes to life and, having been warmed by the warmth of God’s mercy and love, is freed from the dead stiffness and produces sprouts of a new life in the Holy Spirit. Whoever honestly admits his sins in the Holy Sacrament of Penance, feels the good-giving action of the warmth of God’s life-giving love. And just as spring wins over winter, so the power of the Lord’s forgiveness wins over fear, weakness and disbelief in us, proving that the Divine love is stronger than our sin and that there is no evil force, which would be able to resist the saving mercy of the Heavenly Father. That is why Prophet David, in repenting burst, sings to the Lord: “May Your compassion come to me that I may live, for Your law is my delight” (Ps. 119:77). Revived through repentance and penance and united with the Lord in the Holy Communion, a believer blossoms with God’s beauty of the righteous life and becomes the bearer of hope for his environs as well as for the entire society. For just as sin has a devastating impact not only on a sinner himself, but on all of his environs as well, conversion and repentance bring healing to our relationship with God, our neighbor and all of the creation.

Lent is a time of intensive prayer. Giving up during this period on entertainment, we concomitantly need to pay more attention to the communication with God: through participation in Lenten liturgical services in the church as well as through longer and more intense prayer in family circle and solitude. We cannot be devoid of our attention a practice that has recently been introduced in our Church – the reading of God’s Word. Every day the faithful, whether alone or with the family or gathered in prayer groups in parishes, reflect upon and pray with some excerpts from the Sacred Scripture. In this way, the Word of God becomes for us a spiritual nourishment as well as recalls for us that “man shall not live on bread alone, but on every word that proceeds out of the mouth of God” (Mt. 4:4). I fervently entrust to continue and spread this pious practice. And for those who have not started doing this yet, may Lent become an opportunity to begin to get to know the Word of God as well as to live it out ever more.

Charitable deeds are likewise a necessary condition of Lenten spiritual journey. The Lord, through the words of the Prophet Isaiah, directs to all of us a special call, showing the meaning of an authentic fast: “Is this not the fast that choose? ... Is it not to divide your bread with the hungry and bring the homeless poor into the house; when you see the naked to cover him; and not to hide yourself from your own flesh?” (Is. 58:6-7). Just as in nature, the emergence of fresh green shoots in spring exposes the life of a plant, so the Christian almsgiving is a sign of the spiritual awakening of man, his openness to God and neighbor as well as a compelling witness of the living faith, “working through love” (Gal. 5:6). All Christians are called to do the almsgiving, regardless of wealth or financial capability. St. Pope Leo the Great teaches that “nothing can get into the way of our charity, with which we fulfill a vocation of the love of God and neighbor... Not only the rich and wealthy can perform the charity works vis-à-vis their neighbor, but also those that are poor and with the limited fortunes... Almsgiving transforms inequality in terms of the earthly goods into equality in obtaining the heavenly gifts” (Word on the occasion of Lent, 6, 1-2).

Dear in Christ! The time of Lent opens for us the way to Heaven. Let’s embark on it in the spirit of repentance, prayer and almsgiving. Let us walk it together, growing in the grace of the Holy Spirit. Let me remind you about the obligation to partake in this blessed time in the Holy Sacraments of Confession and Communion. May Lent grant us with the renewal of the spiritual life, the awakening of the Christian zeal and love of God and neighbor in our parish communities and monastery ambits! I implore our Father, “who desires all men to be saved and to come to the knowledge of the truth” (1 Tm. 2:4), to lovingly bring all of you closer to His merciful paternal heart and, having forgiven your sins, make you, through the power of the Holy Spirit, the partakers of the glory of the resurrection of His Divine Son.

The blessing of the Lord be upon you!

† SVIATOSLAV

Given in Kyiv,

at the Patriarchal Sobor of the Resurrection of Christ,
on Cheesefare Saturday, 25th February 2012 A. D.

HAVING COME TO THE MIDPOINT OF THE 40 DAY GREAT AND HOLY FAST...

LET ME REFLECT...

- ❖ Have I accepted Great Lent as a “gift” from God, with thanksgiving?
- ❖ Have I spent the last three weeks in a meaningfully different way?
- ❖ Have I participated in the lenten services that are held during the week, Monday through Friday?
- ❖ Have I used the lenten prayer of Saint Ephrem in my morning and evening prayers, and at other times throughout the day?
- ❖ In addition to the Holy Scriptures, what kind of spiritual reading have I done? Have I learned more about my Faith? Have I read spiritual works which can help me in my prayers, dealing with others, and spiritual faults and needs?
- ❖ Am I preparing myself to make a good, honest, and humble Confession? Do I really believe that I am confessing my sins to Jesus Christ? Am I aware that the Lord sees my inner heart and will know if I only recite my sins, instead of being truly sorrowful and deeply committed to avoid repeating them?
- ❖ In what ways will I struggle in the second part of Great Lent that I have so far left unattended?
- ❖ What price am I willing to pay in order to die and live in Christ? Am I willing to trade the earth for heaven? Am I willing to deny myself, take up my cross and follow Him to His heavenly Kingdom?

Generations of Faith

Next week, March 18, will be our next session of Generations of Faith: The Divine Liturgy - From the Gospel to the Great Entrance

THE CHURCH WILL BECOME SMALL

The church will become small and will have to start afresh more or less from the beginning.

She will no longer be able to inhabit many of the edifices she built in prosperity. As the number of her adherents diminishes . . . she will lose many of her social privileges. . . As a small society, [the Church] will make much bigger demands on the initiative of her individual members. . . .

It will be hard-going for the Church, for the process of crystallization and clarification will cost her much valuable energy. It will make her poor and cause her to become the Church of the meek . . . The process will be long and wearisome as was the road from the false progressivism on the eve of the French Revolution — when a bishop might be thought smart if he made fun of dogmas and even insinuated that the existence of God was by no means certain . . . But when the trial of this sifting is past, a great power will flow from a more spiritualized and simplified Church. Men in a totally planned world will find themselves unspeakably lonely. If they have completely lost sight of God, they will feel the whole horror of their poverty. Then they will discover the little flock of believers as something wholly new. They will discover it as a hope that is meant for them, an answer for which they have always been searching in secret.

And so it seems certain to me that the Church is facing very hard times. The real crisis has scarcely begun. We will have to count on terrific upheavals. But I am equally certain about what will remain at the end: not the Church of the political cult, which is dead already, but the Church of faith. She may well no longer be the dominant social power to the extent that she was until recently; but she will enjoy a fresh blossoming and be seen as man’s home, where he will find life and hope beyond death.

– Joseph Cardinal Ratzinger (Pope Benedict XVI)

**Українська Греко-Католицька Церква
Святого Йоана Хрестителя
St. John the Baptizer
Ukrainian Greco-Catholic Church**

4400 Palm Avenue
La Mesa, CA 91941
Parish Office: (619) 697-5085

Website: stjohnthebaptizer.org

Pastor: Fr. James Bankston
frjames@mac.com

Fr. James' cell phone: (619) 905-5278

Christ's Great Sign and Trophy

Out of love for Him you should make, therefore, an icon of Him who became man for our sakes, and through His icon you should bring Him to mind and worship Him, elevating your intellect through it to the venerable body of the Savior, that is set on the right hand of the Father in heaven.

You should venerate not only the icon of Christ, but also the likeness of His cross. For the cross is Christ's great sign and trophy of victory over the devil and all his hostile hosts; for this reason they tremble and flee when they see the figuration of the cross. This figure, even prior to the crucifixion, was greatly glorified by the prophets and wrought great wonders; and when He who was hung upon it, our Lord Jesus Christ, comes again to judge the living and the dead, this His great and terrible sign will precede Him, full of power and glory. So glorify the cross now, so that you may boldly look

upon it then and be glorified with it. And you should venerate icons of the saints, for the saints have been crucified with the Lord; and you should make the sign of the cross upon your person before doing so, bringing to mind their communion in the sufferings of Christ. In the same way you should venerate their holy shrines and any relic of their bones; for God's grace is not sundered from these things, even as the divinity was not sundered from Christ's venerable body at the time of His life-quickenning death. By doing this and by glorifying those who glorified God – for through their actions they showed themselves to be perfect in their love for God – you too will be glorified together with them by God, and with David you will chant: "I have held Thy friends in high honour, O Lord."

St. Gregory Palamas